

6. ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Ούτως ας μας θεωρή πας άνθρωπος, ως υπηρέτας του Χριστού, και οικονόμους των μυστηρίων του Θεού. Το δε επίλοιπον, ζητείται μεταξύ των οικονόμων να ευρεθῆ ἕκαστος πιστός.» Α' Κορινθίους 4/δ' 1,2.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Εβρ. 11/ια' 8-12, Ρωμ. 4/δ' 13, 18-21, Ματθ. 6/ς' 24, Εβρ. 9/θ' 14, Α' Ιωάν. 5/ε' 2,3, Λουκά 16/ς' 10-12.

Εκείνο που ξεχωρίζει το Χριστιανό διαχειριστή, το στίγμα του, είναι η αντανάκλαση της αγάπης του Χριστού που αποκτά από τη σχέση μαζί Του. Όταν ζούμε και εφαρμόζουμε τα χαρακτηριστικά του Χριστού, η ζωή μας θα φανερώνει και το στίγμα μας. Το στίγμα μας είναι το στίγμα Του, η ταυτότητά μας αναμειγνύεται με τη δική Του (Α' Κορ. 6/ς' 17).

Αυτή την εβδομάδα θα δούμε τα αναγνωριστικά σημεία του χαρακτήρα των διαχειριστών του Θεού. Αυτά τα στοιχεία μάς εμπνέουν να αποβλέπουμε στην επιστροφή του Ιησού και να κάνουμε το έργο που μας εμπιστεύεται ως πιστοί διαχειριστές της αλήθειας Του. Κάθε χαρακτηριστικό περιγράφει τη βαθιά σχέση που μπορούμε να έχουμε με Εκείνον που αναζητά να σώσει το απολωλός. Όσο περισσότερο μελετούμε αυτές τις αρετές, τόσο πιο πολύ θα εμποτιστούν στη ζωή μας. Ο γεμάτος αγάπη χαρακτήρας του Θεού, με όλη του τη δυναμική, θα γίνει το στίγμα μας και θα επηρεάσει την κάθε πλευρά της ζωής μας για πάντα.

Κυριακή 4 Φεβρουαρίου

ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ

«Το δε επίλοιπον ζητείται μεταξύ των οικονόμων, να ευρεθῆ ἕκαστος πιστός» (Α' Κορ. 4/δ' 2). Το να αγωνιστείς και να κερδίσεις τον καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως (Α' Τιμ. 6/ζ' 12) εἶναι σημαντικό για ἕναν πιστό διαχειριστή. Ὁ Θεός εἶναι «Πιστός», και αὐτό καλούμαστε να γίνουμε και εμεῖς μέσα ἀπὸ τὸ ἔργο που κάνει σε εμάς. Το να εἶσαι πιστός σημαίνει να κάνεις τὸ σωστό, ἰδιαίτερα κατὰ τὴ διάρκεια των πνευματικῶν μαχῶν.

Πνευματικὲς μάχες ἀνάμεσα στο σωστό και στο λάθος, στο καλὸ και στο κακὸ, σίγουρα θα ἔρθουν. Εἶναι μέρος τῆς μάχης τῆς πίστεως. Ἡ ἀπόφαση που στιγματίζει τους διαχειριστές σε κάθε κατάσταση εἶναι ἡ ἐπιλογή να παραμείνουν πιστοί. Ἐάν ἀγαπάς τὰ πλοῦτη, φρόντισε να μένεις πιστός στον Θεό και στις προειδοποιήσεις Του για τους κινδύνους τῆς ἀγάπης του χρήματος. Ἐάν διψᾷς για δόξα, παρέμεινε πιστός σ' αὐτὰ που λέει ὁ Λόγος του Θεοῦ για τὴν ταπεινοφροσύνη. Ἐάν παλεύεις με λάγνες σκέψεις, παρέμεινε πιστός στις υποσχέσεις για ἀγιοςύνη. Ἐάν θέλεις δύναμη και ἐξουσία, μείνε πιστός στα λόγια του Θεοῦ να γίνεις υπηρέτης ὅλων. Ἡ ἐπιλογή να εἶσαι πιστός ἢ ἀπίστος συχνά γίνεται σε ἕνα κλάσμα του δευτερολέπτου, οἱ συνέπειες τῆς ὁμως μπορεῖ να εἶναι αἰώνιες.

Διαβάστε Εβρ. 11/ια' 8-12, 17-19 και Ρωμ. 4/δ' 13, 18-21. Τι μας διδάσκουν αὐτὰ τὰ εἰσὸς για τὴν πιστότητα;

.....
Στα Εβραϊκά, «πιστός» σημαίνει ἐμπιστος. Ἀπὸ τὴν ἴδια Εβραϊκὴ ρίζα βγαίνει και ἡ λέξη «αμὴν», που σημαίνει να εἶσαι «σταθερός» ἢ «ἀκλόνητος». Ἡ πιστότητα σημαίνει ὅτι ἔχουμε δοκιμασθεῖ και ἔχουμε παραμείνει σταθερά ἀφοσιωμένοι στο σχέδιο του Θεοῦ.

Πριν τὴν ἀπολογία του στον αυτοκράτορα, ὁ μεταρρυθμιστὴς Μαρτίνος Λούθηρος ὀργάνωσε τὸν τρόπο τῆς ἀπολογίας του. «Ἐξέτασε ὀρισμένα ἀποσπάσματα των συγγραμμάτων του και ἀναζήτησε να βρεῖ στην Ἁγία Γραφή συγκεκριμένα εἰσὸς κατὰλληλα για τὴν ὑποστήριξη των ἀπόψεών του... Τοποθετώντας τὸ ἀριστερὸ χέρι στον ἀνοικτὸ μπροστὰ του ἱερὸ λόγο του Θεοῦ, ὕψωσε τὸ δεξιὸ χέρι στον οὐρανὸ και ὀρκίσθηκε να μείνει πιστός στο εὐαγγέλιο και να ὀμολογήσει ἀφοβὰ τὴν πίστη του, και ἀν ἀκόμη χρειάζοταν να σφραγίσει τὴν ὀμολογία του με τὸ αἷμα του.» J. H. Merle d' Aubigne, History of the Reformation, τομ. 2, βιβλίο 7, σ. 260.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Ἀποκ. 2/β' 10. Πῶς τὰ λόγια «μείνε πιστός μέχρι θανάτου», πρέπει να ἐπηρεάσουν τὴν καθημερινή μας σχέση με τὸν Κύριο;

Δευτέρα 5 Φεβρουαρίου

ΑΦΟΣΙΩΣΗ

«Ουδείς δύναται δύο κυρίους να δουλεύη· διότι ή τον ένα θέλει μισήσει και τον άλλον θέλει αγαπήσει, ή εις τον ένα θέλει προσκολληθή και τον άλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύητε Θεόν και μαμμωνά» (Ματθ. 6/ς' 24). Πόσο σημαντική είναι η αφοσίωσή μας στον Θεό;

.....
Το γεγονός ότι το όνομα του Θεού είναι «Ζηλότυπος» (Εξ. 34/λδ' 14), δείχνει την ξεκάθαρη κλήση μας για αφοσίωση. Η αφοσίωσή μας στον «ζηλότυπο» Θεό είναι αφοσίωση αγάπης. Στη μάχη της πίστης η αγάπη ορίζει ποιοι είμαστε και μας ενθαρρύνει να μένουμε στη μάχη. Η αφοσίωσή μας είναι σημαντική για τον Θεό (Α' Βασ. 8/η' 61). Δεν είναι κάποιο συμβόλαιο που προσπαθεί να προβλέψει κάθε ενδεχόμενο, ούτε είναι μία λίστα με κανόνες. Αλλά είναι η ορατή έκφραση των προσωπικών μας πεποιθήσεων, της πίστης, και της δέσμευσής μας.

Διαβάστε Α' Χρον. 28/κη' 9. Τι μας διδάσκει αυτό το εδάφιο για την σημασία της αφοσίωσης;

.....
Όπου υπάρχει αφοσίωση, υπάρχει και πιθανότητα για προδοσία. Η αφοσίωση, όπως και η αγάπη, πρέπει να προσφέρεται ελεύθερα αλλιώς δεν είναι αληθινή. Κατά τη διάρκεια των πολέμων υπάρχουν φορές όπου οι στρατιώτες της πρώτης γραμμής υποχρεούνται να μένουν στη θέση τους και να πολεμούν, διαφορετικά πυροβολούνται από τους αξιωματικούς τους. Αυτοί οι άνδρες κάνουν το καθήκον τους, αλλά όχι απαραίτητα επειδή είναι αφοσιωμένοι. Ο Θεός δεν επιζητά αυτού του είδους την αφοσίωση. Πάρτε για παράδειγμα τον Ιώβ. Δεν είχε προβλέψει τα καταστροφικά γεγονότα που θα έπλητταν την οικογένειά του, την περιουσία και την υγεία του. Θα μπορούσε να είχε χάσει την εμπιστοσύνη και την αγάπη του, αλλά η αφοσίωσή του στον Θεό ήταν μία ακλόνητα ηθική επιλογή. Με ειλικρίνεια και θάρρος δόξασε τον Θεό δημόσια λέγοντας, «Και αν με θανατόνη, εγώ θέλω ελπίζει εις αυτόν» (Ιώβ 13/ιγ' 15). Η πιστότητά του μπροστά στην καταστροφή είναι η έννοια της πραγματικής αφοσίωσης, και απεικόνιση της έξοχης διαχείρισης.

ΣΚΕΨΗ: Αναρωτηθείτε πόσο αφοσιωμένοι είστε στον Κύριο που πέθανε για τις αμαρτίες σας. Πώς μπορείτε να εκδηλώσετε καλύτερα την αφοσίωσή σας;

Τρίτη 6 Φεβρουαρίου

ΚΑΘΑΡΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Πολλά είναι τα πολύτιμα αγαθά που μπορούμε να έχουμε. Υγεία, αγάπη, φίλους, μία καλή οικογένεια – όλα αυτά είναι ευλογίες. Αλλά πιθανόν το πιο σημαντικό, είναι η καθαρή συνείδηση.

Διαβάστε Εβρ. 10/ι' 19-22 και Α' Τιμ. 4/δ' 1,2. Τι σημαίνει να έχεις «πονηρή» συνείδηση και «συνείδησιν κεκαυτηριασμένην»;

.....
.....
.....

Η συνείδησή μας λειτουργεί ως εσωτερικός ελεγκτής της εξωτερικής μας ζωής. Η συνείδηση πρέπει να έχει ένα ανώτερο και τέλειο μέτρο: τον νόμο του Θεού. Ο Θεός έγραψε το νόμο Του στην καρδιά του Αδάμ και των απογόνων του, αλλά η αμαρτία τον έχει σχεδόν σβήσει. Μόνο σημεία του νόμου έχουν παραμείνει. «Οίτινες (οι εθνικοί) δεικνύουσι το έργον του νόμου γεγραμμένον εν ταις καρδίαις αυτών, έχοντες συμμαρτυρούσαν την συνείδησιν αυτων» (Ρωμ. 2/β' 15). Ο Ιησούς πέτυχε εκεί όπου ο Αδάμ απέτυχε, επειδή ο νόμος του Θεού ήταν στην καρδιά Του (Ψαλμ. 40/μ' 8).

Ποια είναι η λύση για την κακή συνείδηση, σύμφωνα με τον Παύλο; Δείτε Εβρ. 9/θ' 14.

.....
.....
.....

«Η αραχνιασμένη ντουλάπα της συνείδησης πρέπει να ανοιχτεί. Τα παράθυρα της ψυχής πρέπει να είναι κλειστά προς τη γη και ανοικτά προς τον ουρανό, ώστε οι ακτίνες του Ήλιου της Δικαιοσύνης να έχουν ελεύθερη πρόσβαση... Ο νους πρέπει να είναι καθαρός και αγνός για να υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ καλού και κακού.» E. Χουάιτ, Mind, Character, and Personality, τομ. 1, σ. 327, 328. Όταν ο νόμος του Θεού χαράσσεται στην καρδιά του πιστού (Εβρ. 8/η' 10), και ο πιστός με πίστη επιδιώκει να ακολουθήσει το νόμο, το πιθανότερο αποτέλεσμα είναι η καθαρή συνείδηση.

ΣΚΕΨΗ: Αν έχετε παλέψει με την ένοχη συνείδηση, ξέρετε πόσο τρομερό συναίσθημα είναι και πως δεν αφήνει περιθώρια ηρεμίας και ανακούφισης. Πώς το να εστιάσουμε στον Ιησού και στη σταυρική Του θυσία, μπορεί να μας ελευθερώσει από την ένοχη συνείδηση;

Τετάρτη 7 Φεβρουαρίου

ΥΠΑΚΟΗ

Ο υπάκουος Άβελ, γονάτισε μπροστά στο θυσιαστήριο κρατώντας το αρνί που θα θυσίαζε σύμφωνα με την εντολή του Θεού. Από την άλλη, ο εξοργισμένος Κάιν γονάτισε μπροστά στο δικό του θυσιαστήριο έχοντας μαζί του καρπούς της γης. Και οι δύο έφεραν τις προσφορές τους, παρόλα αυτά μόνο ο ένας υπάκουσε στην εντολή του Θεού. Η θυσία του αρνιού έγινε αποδεκτή, ενώ η προσφορά των καρπών της γης απορρίφθηκε. Και τα δύο αδέρφια είχαν καταλάβει τις οδηγίες που δόθηκαν για τις θυσίες, ωστόσο μόνο ο ένας υπάκουσε στην εντολή του Κυρίου (Γέν. 4/δ' 1-5).

«Ο Άβελ φονεύθηκε επειδή ο Κάιν δεν ήθελε να υπακούσει στον Θεό και να δεχτεί το Θεϊκό σχέδιο – να σωθεί δηλαδή με το αίμα του Ιησού Χριστού, όπως συμβόλιζαν οι θυσίες. Ο Κάιν αρνήθηκε να προσφέρει θυσία με αίμα, σύμβολο του αίματος του Χριστού που χύθηκε για τον κόσμο.» E. Χουάιτ Comments, The SDA Bible Commentary, τομ. 6, σ. 1109.

Η υπακοή ξεκινάει από το νου. Είναι η αποδοχή τήρησης των εντολών μίας ανώτερης εξουσίας, και η προθυμία να υποταχθούμε σ' αυτήν. Στη σχέση μας με τον Θεό, η υπακοή μας είναι εθελοντική, μία πράξη αγάπης που διαμορφώνει τη συμπεριφορά μας ως προς τις ηθικές μας υποχρεώσεις. Η υπακοή στον Θεό πρέπει να είναι συγκεκριμένη, όπως Εκείνος προστάζει, και όχι σύμφωνα με τη δική μας θέληση ή κρίση. Ο Κάιν είναι το απόλυτο παράδειγμα του ανθρώπου που κάνει τα αντίθετα από αυτά που ζητάει ο Θεός. Διαβάστε Α' Ιωάν. 5/ε' 2,3 και Ρωμ. 1/α' 5, 10/ι' 16,17. Τι σημαίνει η υπακοή για τον Χριστιανό, ο οποίος σώθηκε μέσω της πίστης χωρίς έργα νόμου;

.....

.....

Δεν δείχνουμε υπακοή για να σωθούμε, αλλά υπακούμε επειδή έχουμε ήδη σωθεί. Η υπακοή είναι η εκδήλωση μιας ηθικής πίστης. Ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ, «Μήπως ο Κύριος αρέσκειται εις τα ολοκαυτώματα και εις τας θυσίας, καθώς εις το να υπακούωμεν της φωνής του Κυρίου; ιδού, η υποταγή είναι καλητέρα παρά την θυσίαν· η υπακοή, παρά το πάχος των κριών» (Α' Σαμ. 15/ιε' 22).

ΣΚΕΨΗ: Τι εννοούσε ο Σαμουήλ λέγοντας ότι, «η υποταγή είναι καλητέρα παρά την θυσίαν»; Γιατί πρέπει να προσέχουμε μην πέσουμε στην παγίδα του ψεύτικου ευαγγελίου της φθηνής χάρις;

Πέμπτη 8 Φεβρουαρίου

ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ

Διαβάστε Λουκά 16/ις' 10-12. Τι μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια για την αξιοπιστία; Γιατί αυτό το στοιχείο είναι ιδιαίτερα σημαντικό για έναν πιστό οικονόμο;

.....
Η αρχή της αξιοπιστίας είναι κάτι που βλέπουμε σε όλη την Αγία Γραφή. Για παράδειγμα, βλέπουμε στην Παλαιά Διαθήκη, τέσσερις Λευίτες έπρεπε να φυλάνε το Αγιαστήριο τη νύκτα. Έπρεπε να προσέχουν τις αίθουσες με τους θησαυρούς και να ανοίγουν τις πόρτες κάθε πρωί (Α' Χρον. 9/θ' 26,27). Τους ανατέθηκε αυτό το έργο επειδή θεωρούνταν αξιόπιστοι. Η αξιοπιστία είναι ένα χαρακτηριστικό του καλού οικονόμου. Αυτό σημαίνει πως οι αξιόπιστοι οικονόμοι κατανοούν τη σημασία του ρόλου τους, κατανοούν ότι ο Θεός είναι αξιόπιστος και προσπαθούν να Του μοιάσουν (Δευτ. 32/λβ' 4, Α' Βασ. 8/η' 56).

Η αξιοπιστία δείχνει ωριμότητα. Είναι η υψηλότερη αρετή που κάποιος μπορεί να έχει στα μάτια των άλλων. Εάν θέλεις να αντανakλάς τον χαρακτήρα του Θεού θα κάνεις εκείνο που υπόσχεσαι, ανεξαρτήτου καταστάσεων ή ανθρώπων που σε πιέζουν να κάνεις το αντίθετο (Β' Βασ. 12/ιβ' 15).

Ο Δανιήλ θεωρήθηκε αξιόπιστος από τους μονάρχες δύο αυτοκρατοριών. Η φήμη του ως αξιόπιστος σύμβουλος που με θάρρος έλεγε την αλήθεια και μιλούσε με σοφία στους βασιλείς, ερχόταν σε αντίθεση με των αυλικών και των μάγων. Η αξιοπιστία είναι το κόσμημα της ηθικής, παρουσιάζει τις ηθικές αρχές στην πιο αγνή τους μορφή. Η αρετή αυτή δεν εμφανίζεται ξαφνικά, αλλά έρχεται με τον καιρό όταν δείχνουμε πιστότητα ακόμη και στα μικρά πράγματα.

Οι άλλοι παρατηρούν την φερεγγυότητά μας. Κερδίζουμε τον σεβασμό και την εμπιστοσύνη τους επειδή γνωρίζουν ότι δεν παρασυρόμαστε εύκολα από γνώμες ή κολακείες. Η αξιοπιστία λοιπόν εκδηλώνεται στον χαρακτήρα σε κάθε ευθύνη που έχουμε εδώ στη γη, στον τόπο δοκιμασίας για τον ουρανό. «Πρέπει να είμαστε πιστοί, φερέγγυοι της βασιλείας του Χριστού, έτσι ώστε οι σοφοί του κόσμου να μπορέσουν δουν τα πραγματικά πλούτη, την καλοσύνη, το έλεος και την ευγένεια των πολιτών της βασιλείας του Θεού.» E. Χουάιτ, Testimonies for the Church, τομ. 6, σ. 190.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε κάποιον που γνωρίζετε και είναι αξιόπιστος. Τι μπορείτε να μάθετε από αυτόν που θα σας βοηθήσει να γίνετε και εσείς πιο φερέγγυοι;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Ένα ακόμη χαρακτηριστικό του καλού οικονόμου είναι η προσωπική ευθύνη.

«Ο σκοπός του Σατανά είναι να στρέψει την προσοχή των ανθρώπων από τον Ιησού στον άνθρωπο, και να εξαλείψει την προσωπική ευθύνη. Ο Σατανάς απέτυχε όταν πείραξε τον Υιό του Θεού αλλά πέτυχε τον σκοπό του πειράζοντας τον έκπτωτο άνθρωπο. Ο Χριστιανισμός έχει διαφθαρεί.» Ε. Χουάιτ, *Early Writings*, σ. 213.

Έχοντας τον Χριστό επίκεντρό μας, είμαστε ανοικτοί στην καθοδήγησή Του. Ως αποτέλεσμα, η πίστη μας, η αφοσίωση, η υπακοή, η καθαρή συνείδηση, η αξιοπιστία και η προσωπική ευθύνη, θα εκδηλωθούν στην ζωή μας. Έτσι, ολοκληρωνόμαστε ως οικονόμοι στα χέρια του Θεού (Ψαλμ. 139/ρλθ' 23,24). Η προσωπική ευθύνη είναι μία απαραίτητη Βιβλική αρχή. Όσο ήταν στη γη, ο Ιησούς ήταν υπόλογος στον Πατέρα (Ιωάν. 8/η' 28). Εμείς είμαστε υπόλογοι για κάθε αργό λόγο (Ματθ. 12/ιβ' 36). «Εις πάντα δε εις τον οποίον εδόθη πολύ, πολύ θέλει ζητηθή παρ' αυτού» (Λουκά 12/ιβ' 48). Η μεγαλύτερη απειλή για την προσωπική ευθύνη είναι η τάση μας να επιρρίπτουμε τις ευθύνες σε άλλους. Ας εντυπωθεί στο νου μας πως δεν πρόκειται για δική μας περιουσία την οποία πρέπει να επενδύσουμε. Εάν ήταν έτσι, θα μπορούσαμε να αναθέσουμε την ευθύνη σε άλλους αφήνοντάς τους τη διαχείριση. Αυτό όμως είναι αδύνατον γιατί ο Κύριος μάζ έκανε προσωπικούς διαχειριστές Του.» Ε. Χουάιτ, *Testimonies for the Church*, τομ. 7, σ. 177.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Δείτε ξανά τα χαρακτηριστικά του οικονόμου που μελετήσαμε αυτήν την εβδομάδα: προσωπική ευθύνη, αξιοπιστία, υπακοή, αφοσίωση, καθαρή συνείδηση και πιστότητα. Πώς όλα αυτά σχετίζονται μεταξύ τους; Πώς η νωθρότητα στο ένα στοιχείο οδηγεί σε νωθρότητα και στα άλλα; Από την άλλη, πώς η προσκόλληση στο ένα βοηθά να προσκολληθούμε και στα υπόλοιπα;
2. Πώς μπορούν οι υποσχέσεις του ευαγγελίου να βοηθήσουν εκείνους που έχουν ένοχη συνείδηση; Τι υποσχέσεις μπορούμε να επικαλεστούμε;
3. Συνήθως η «αφοσίωση» είναι κάτι καλό. Πώς μπορεί όμως η αφοσίωσή μας σε κάποιον ή κάτι να μας βγει σε κακό; Γιατί είναι σημαντικό να βλέπουμε την αφοσίωση σε συγκεκριμένα πλαίσια, ώστε να είμαστε σίγουροι ότι είναι καλή και ότι δεν γίνεται κακή χρήση;